

Sygn. akt IX Pa 75/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

Wydział IX Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący : SSO Maria Konieczna /spr/

Sędziowie: SSO Iwona Nowak

SSO Mariola Łącka

Protokolant: st. sekretarz sądowy Dagmara Mazurkiewicz

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 4 grudnia 2014r. w Rybniku

sprawy z powództwa (...) **S.A. Kopalni (...)** w J.

przeciwko M. J. / J./

o uchylenie obowiązku wypłaty renty wyrównawczej

na skutek apelacji pozwanego M. J. /J./

od wyroku Sądu Rejonowego w Jastrzębiu- Zdroju Wydziału IV Pracy

z dnia 28 maja 2014 r. sygn. akt IV P 204/12

1. oddala apelację,

2. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 600,00 zł (sześćset złotych 00/100) tytułem kosztów zastępstwa procesowego za II instancję.

Sędzia: Przewodniczący: Sędzia:

SSO Mariola Łącka SSO Maria Konieczna SSO Iwona Nowak

Sygn. akt IX Pa 75/14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 14.05.2012r. sprecyzowanym w piśmie procesowym z dnia 05.12.2013r. (...) SA w J. wniosła o uchylenie obowiązku wypłacania pozwanemu M. J. (J.) renty wyrównawczej, począwszy od lipca 2012 r.

W uzasadnieniu wskazała, że pozwany w kwietniu 2012r. uzyskałby uprawnienia emerytalne, a jego hipotetyczna emerytura byłaby niższa od dochodów jakie obecnie uzyskuje pracując w (...) SA. Z tych też względów od kwietnia 2012 r. wstrzymano wypłacanie pozwanemu renty wyrównawczej orzeczonej wyrokiem z dnia 01.08.2011 r.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa i jednocześnie poinformował, że do Sądu Rejonowego w Jastrzębiu – Zdroju wniósł pozew

o wypłatę przez pozwaną wstrzymanej renty i ponowne ustalenie jej wysokości.

Postanowieniem z dnia 12.07.2012r. postępowanie w niniejszej sprawie zostało zawieszona, a jego podjęcie nastąpiło w dniu 02.01.2014r., po prawomocnym zakończeniu sprawy tut. Sądu o sygn. akt IV P 196/12.

Na rozprawie w dniu 16.05.2014r. pozwany co do zasady uznał powództwo, jednakże domagał się uchylecia obowiązku wypłacania na jego rzecz renty wyrównawczej od daty uprawomocnienia się wyroku, a nie - jak ostatecznie domagała się tego pozwana –

od dnia 01.07.2012 r.

Wyrokiem z dnia 28.05.2014r. Sąd Rejonowy w Jastrzębiu – Zdroju Wydział IV Pracy:

- w pkt 1 uchylił z dniem 01.07.2012r. obowiązek wypłaty przez powódkę na rzecz pozwanego renty wyrównawczej orzeczonej prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego

w Jastrzębiu – Zdroju z dnia 01.08.2011r. o sygn. akt IVP 494/10,

- w pkt 2 dalej idące powództwo oddalił,

- w pkt 3 odstąpił od obciążenia pozwanego obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania na rzecz powodowej spółki.

Sąd Rejonowy ustalił i zważył co następuje.

Przed Sądem Rejonowym w Jastrzębiu-Zdroju prowadzone było postępowania o sygn. akt IVP 196/12, w toku którego ustalono, iż strona pozwana w tamtym procesie, tj. (...) S.A., ma obowiązek wypłacenia świadczeń rentowych na rzecz powoda w tamt. postępowaniu, tj. M. J., do dnia 31.05.2012 r. a dalej idące żądanie pozwu,

tj. w zakresie renty wymagalnej od dnia 01.07.2012 r. zostało oddalone. Sąd ten ustalił następujący stan faktyczny.

M. J. urodzony w dniu (...) jest zatrudniony w (...) S.A. od dnia 01.10.1981r. na stanowiskach: od dnia 01.10.1981r. do dnia 31.05.1985r. pomocy dołowej pod ziemią, od dnia 01.06.1985 r. do dnia 31.01.1986 r. górnik pod ziemią, od dnia 01.02.1986 r. do dnia 30.06.1988r. nadgórnika oddziału robót przygotowawczych pod ziemią, od dnia 01.07.1988 r. do dnia 29.02.1996r. sztygara zmianowego oddziału robót przygotowawczych pod ziemią, a od dnia 01.03.1996 r. sztygara oddziałowego oddziału robót przygotowawczych pod ziemią – oddział (...) 1. (...) S.A. decyzją z dnia 23.07.2009r. powierzyła M. J. inną pracę i od dnia 13.07.2009r. został on przeniesiony

do pracy w oddziale (...) na stanowisko sztygara zmianowego, a od stycznia 2011r. na kolejny oddział (...). (...) S.A. decyzją z dnia 23.07.2009r. powierzyła M. J. inną pracę, wskazując, iż na podstawie orzeczenia lekarskiego z dnia 29.06.2009r. stwierdzono u niego podejrzenie powstania choroby zawodowej i od dnia 13.07.2009r. został on przeniesiony do pracy w oddziale (...) na stanowisko sztygara zmianowego,

co spowodowało obniżenie wynagrodzenia i w związku z czym (...) S.A. w okresie

6 miesięcy wypłacała wymienionemu dodatek wyrównawczy.

Decyzją Nr (...) z dnia 12.05.2010r. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w W. stwierdził u M. J. chorobę zawodową: pylicę płuc – pylicę górników kopalń węgla, gdy Wojewódzki Ośrodek Medycyny Pracy (...) w S. orzeczeniem lekarskim z dnia 30.03.2010r.

nr (...) rozpoznał u M. J. chorobę zawodową – pylicę płuc. Jako pracodawcę zatrudniającego M. J. w warunkach, które uznano za przyczynę choroby zawodowej wskazano (...) S.A. Kopalnię(...) w J.

Sąd Rejonowy w Jastrzębiu – Zdroju wyrokiem z dnia 01.08.2011r. wydanym

w sprawie o sygn. akt IV P 494/10 z powództwa M. J. przeciwko(...)SA Kopalnia(...)

w J. o rentę wyrównawczą i zadośćuczynienie zasądził od pozwanej Spółki na rzecz M. J. kwotę 11.350,71 zł netto tytułem skapitalizowanej renty wyrównawczej za okres od stycznia 2010r. do maja 2011 r., a w pkt. 2 w/w wyroku zasądził od pozwanej jw. na rzecz M. J. kwotę 1.105,00 zł netto miesięcznie tytułem bieżącej renty wyrównawczej począwszy od dnia 01.06.2011r., płatną do 15-tego każdego miesiąca.

M. J. pismem z dnia 06.03.2012 r. zwrócił się do pozwanej jw. z wnioskiem

o wyrównanie utraconych możliwości zarobkowych co spowodowane było zmianą stanowiska pracy w wyniku stwierdzonej choroby zawodowej. Wskazał, iż jego roszczenia dotyczą wyrównania wypłaty nagrody barbórkowej za 2011r., wypłaty 14 – tej pensji

za 2011r., miesięcznego wynagrodzenia od sierpnia 2011r. do nadal.

W odpowiedzi pozwana Spółka jw. poinformowała M. J., iż od miesiąca kwietnia 2012r. wstrzymała mu wypłatę renty wyrównawczej, gdy nabyłby on prawo

do emerytury górniczej, a wysokość hipotetycznej emerytury jest niższa od wypłacanego wynagrodzenia.

Gdyby nie choroba zawodowa M. J. świadczyłby pracę w pozwanej Spółce jw. na oddziale (...) 1 i nabyłby prawo do emerytury górniczej najwcześniej w dniu 05.06.2010r. Na dzień 05.06.2010r. M. J. legitymowałby się okresem pracy górniczej wynoszącym 29 lat, 10 miesięcy, 6 dni.

W oparciu o zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd przyjął jednak, że M. J. świadczyłby pracę jeszcze przez kolejne dwa lata i przeszedłby na emeryturę z dniem 01.07.2012r.

Wysokość faktycznego wynagrodzenia uzyskiwanego przez M. J. w każdym miesiącu od lipca 2012r. do nadal (i to bez uwzględniania kwoty renty wyrównawczej wypłacanej w tym okresie) jest wyższa, niż potencjalna górnicza emerytura w wartości netto (wyliczona w oparciu o własne zarobki M. J. do czerwca 2009r. oraz o zarobki trzech pracowników porównawczych R. T., M. W., J. G. za dalszy okres).

Zatem od lipca 2012 r. M. J. nie przysługuje renta wyrównawcza, gdy jego hipotetyczna emerytura jest niższa niż faktycznie uzyskiwane wynagrodzenie.

Z tych względów Sąd Rejonowy oddalił powództwo o świadczenia rentowe, których wypłata miałaby przypadać po dniu 01.07.2012r.

Wyrok z dnia 06.09.2013r. nie został zaskarżony przez żadną ze stron i stał się prawomocny w dniu 26.10.2013 r.

Powyższe ustalenie faktyczne zostały przyjęte także za ustalenia własne Sądu orzekającego w niniejszej sprawie, co wynikało z faktu uznania powództwa oraz przedmiotowej tożsamości obu postępowań.

Roszczenie powódki, po jego ostatecznym sprecyzowaniu, jest zasadne, przy czym wobec braku wycofania pozwu w zakresie uchylenia obowiązku wpłaty renty przed dniem 30.06.2012r. powództwo częściowo należało oddalić.

Pomiędzy stronami niniejszego procesu, ale w innej konfiguracji, gdy powodem

w tamtej sprawie był M. J., toczyło się postępowanie o to samo roszczenie, przy czym w niniejszym postępowaniu (...) S.A. domagała się wydania orzeczenia ustalającego,

a w sprawie o sygn. akt IV P 196/12 powód w tamt. postępowaniu - M. J. domagał się zasądzenia świadczeń wymagalnych w dacie wniesienia powództwa oraz renty

na przyszłość. Stąd też w niniejszej sprawie nie zaistniały przesłanki do odrzucenia pozwu lub umorzenia postępowania, gdy pomimo wydania prawomocnego wyroku w sprawie

IV P 196/12 nadal mogłyby pojawić się pomiędzy stronami rozbieżne stanowiska

co do obowiązku wypłacania renty na rzecz M. J. na mocy wyroku Sądu Rejonowego z dnia 01.08.2011r. w sprawie o sygn. akt IV P 494/10.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27.01.2011r. I UK 191/10) związanie sądu prawomocnym orzeczeniem, zapadłym

w innej sprawie, na podstawie art. 365 § 1 k.p.c. (rozumiane jako rozstrzygnięcie kwestii prejudycjalnej) występuje w zasadzie przy tożsamości nie tylko przedmiotowej,

ale i podmiotowej obu tych spraw. Prawomocne przesądzenie określonej kwestii między tymi samymi stronami tworzy indywidualną i konkretną normę prawną wywiedzioną przez sąd

z norm generalnych i abstrakcyjnych zawartych w przepisach prawnych. Związanie orzeczeniem oznacza niedopuszczalność nie tylko dokonywania ustaleń sprzecznych z nim, ale nawet przeprowadzania postępowania dowodowego w tym zakresie.

O wystąpieniu powagi rzeczy osądzonej prawomocnego wyroku decyduje kumulatywne spełnienie dwóch przesłanek, a mianowicie tożsamości stron występujących

w postępowaniu zakończonym tymże wyrokiem i w kolejnym postępowaniu sądowym oraz tożsamości podstawy faktycznej i prawnej rozstrzygnięcia. W świetle utrwalonego

w judykaturze poglądu, powagę rzeczy osądzonej ma w zasadzie tylko rozstrzygnięcie zawarte w sentencji wyroku, a nie uzasadnienie. Jeżeli jednak sentencja wyroku nie zawiera wyraźnych granic rozstrzygnięcia, aby ustalić granice powagi rzeczy osądzonej należy

w pierwszej kolejności dokonać wykładni wyroku. Następnie trzeba posłużyć się treścią uzasadnienia, a jeśli nie zostało ono sporządzone, sąd orzekający musi sam - na podstawie akt sprawy - odtworzyć rozumowanie sądu, który wydał badane rozstrzygnięcie.

W wyroku z dnia 08.03.2010r. wskazano m.in., iż moc wiążąca prawomocnego orzeczenia (art. 365 § 1 k.p.c.) zapadłego między tymi samymi stronami w nowej sprawie

o innym przedmiocie polega na zakazie dokonywania ustaleń i ocen prawnych sprzecznych

z osądzoną sprawą (art. 366 k.p.c.)(II PK 249/09 wyrok Sądu Najwyższego z dnia 08.03.2010r. OSNP 2011/17-18/225).

W rozpoznawanej sprawie powód dochodził uchylenia obowiązku wypłaty renty wyrównawczej, której ostateczny termin wypłaty określił na lipiec 2012r., gdy w sprawie

IV P 196/12 prawomocnym wyrokiem oddalono roszczenia rentowe M. J. za okres

po dniu 30.06.2012r. Sam obowiązek wypłaty renty na rzecz pozwanego po dniu 01.07.2012r. nie został jednak w sposób wyraźny uchylony w sentencji orzeczenia z dnia 06.09.2013r., niemniej zarówno podstawa prawna, jak i faktyczna roszczenia o wypłatę

na rzecz M. J. renty wyrównawczej ustalona została w prawomocnie zakończonym postępowaniu w sprawie o sygn. akt IV P 196/12. Powyższe powodowało konsekwencje

w postaci zakazu dokonywania ustaleń sprzecznych z osądzoną sprawą, stąd Sąd Rejonowy ograniczył postępowanie dowodowe do ustalenia podstawy faktycznej i prawnej tego orzeczenia.

Podzielając ustalenia zawarte w owym orzeczeniu, Sąd ustalił, iż powódka z dniem 30.06.2012r. przestała być zobowiązana w stosunku do pozwanego z tytułu renty wyrównawczej. Ze względu na treść art.365 k.p.c. Sąd nie mógł orzec, że obowiązek wypłaty renty wyrównawczej nastąpi dopiero od daty uprawomocnienia się wyroku, gdy do tzw. zmiany stosunków skutkujących ustaniem występowania u pozwanego szkody związanej

ze skutkami wypadku doszło w dniu 30.06.2012r. - brak było jakichkolwiek racjonalnych przesłanek do przyznania takiego prawa po tej dacie, bo prowadziłyby to do bezzasadnego wzbogacenia pozwanego, a zwrot świadczenia byłby także w praktyce niemożliwy

do wyegzekwowania – pozwany mógłby bowiem domagać się nadania klauzuli wykonalności wyrokowi zasądzającemu rentę w 2011r., a wobec ewentualnego ustalenia w niniejszej sprawie, że obowiązek jej wypłaty ustanie dopiero po uprawomocnieniu się wyroku,

to również ewentualne powództwo przeciwegzekucyjne, ze względu na treść art. 365 k.p.c., byłoby co do zasady bezskuteczne. Nadto postulowane przez pozwanego sformułowanie treści orzeczenie stanowiłoby samo w sobie asumpt do zaskarżenia wyroku, bowiem

do momentu rozpoznania ewentualnej apelacji mogłoby upłynąć kolejnych kilka miesięcy,

za które pozwany mógłby egzekwować obowiązek wypłaty nienależnego mu, ze względu

na zakres odpowiedzialności (...) S.A., świadczenia.

Z orzecznictwa Sądu Najwyższego wynika, że po osiągnięciu wieku emerytalnego przez górnik, renta wyrównawcza powinna stanowić różnicę pomiędzy emeryturą jaką uzyskalby po przepracowaniu wymaganego okresu, a rentą wypadkową (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23.10.2010 I Pk 47/10 i z dnia 17.05.2007r. I UK 350/06, z dnia 04.10.2007r. I PK 125/07, w którym wskazano, że rentę wyrównawczą należy zasądzić tylko w takim przypadku, w którym doszło do faktycznej utraty możliwości zarobkowych poszkodowanego).

Z tych też względów na postawie art. 907§ 2 k.c. orzeczono jak w pkt 1 wyroku,

a dalej idące powództwo ze względów przytoczonych na wstępie rozważań oddalono.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na zasadzie art. 102 k.p.c. Wobec uznania powództwa i zbiegu terminu sprawy wytoczonej przez pozwanego przeciwko (...) S.A. brak było podstaw do obciążenia pozwanego kosztami postępowania na rzecz powodowej spółki, za czym przemawiał także wynik porównania sytuacji ekonomicznej obu stron.

W apelacji od wyroku pozwany zaskarżył go w części dotyczącej daty uchylenia obowiązku wypłaty renty wyrównawczej przez powódkę zarzucając wyrokowi:

- sprzeczną i nieprawidłową interpretację art.365§1 k.p.c. i art.366 k.p.c.,

- nie uwzględnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 19.05.2011r. w sprawie o sygn. akt I PK 227/10,

- naruszenie prawa materialnego i procesowego przez błędną wykładnię art.907§2 k.c. w związku z art.444§2 k.c. i art.8 k.p.

Wskazując na powyższe zarzuty pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku

w części dotyczącej daty uchylenia obowiązku wypłaty renty wyrównawczej przez powódkę orzeczonym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Jastrzębiu – Zdroju z dnia 01.08.2011r. w sprawie o sygn. akt IVP 494/10 lub przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji oraz o zasądzenie od powódki kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany generalnie wskazał, iż:

- w postępowaniu w sprawie o sygn. akt IVP 196/12 Sąd nie dokonał uchylenia obowiązku wypłaty renty wyrównawczej, gdy z takim żądaniem nie wystąpiła żadna ze stron,

- sama zmiana stosunków nie uzasadnia „automatycznej” zmiany obowiązków strony zobowiązanej, gdy taka zmiana wymaga orzeczenia sądu, przy czym zmiany renty sąd nie może dokonać z urzędu, lecz tylko na żądanie strony,

- oświadczenie strony (pozwanej), że doszło do zmiany stosunków i renta uzupełniająca się nie należy, nie wystarcza,

- powództwo o ustalenie wygaśnięcia zobowiązania nie zostało wszczęte przez pozwanego lecz wskazał on na zmianę stosunków, o której mowa w art.907§2 k.c. w obronie przed roszczeniem powoda o wypłatę zaległych świadczeń rentowych, należnych mu każdego miesiąca,

- związek między wyrokiem w sprawie o sygn. akt IVP 196/12 i w niniejszej sprawie nie ma mocy wiążącej z prawomocnym wyrokiem zapadłym między tymi samymi stronami

w nowej sprawie o innym podmiocie,

- Sąd I instancji nie uwzględnił wyroku Sądu Najwyższego z dnia 19.05.2011r. w sprawie

o sygn. akt I PK 227/10, który stwierdził, iż niekorzystna zmiana dla uprawnionego renty uzupełniającej nie może być orzekana wstecz,

- bezsporny jest fakt, że pozwany doznał krzywdy przez trwały uszczerbek na zdrowiu spowodowany chorobą zawodową skutkiem czego powódka dokonała zmiany stanowiska pracy pozwanego, co z kolei spowodowało znaczne zmniejszenie jego możliwości zarobkowych co stanowi szkodę dla pozwanego, którą powódka powinna naprawić zgodnie

z art.444§1 i §2 k.c. przez przyznanie pozwanemu odpowiedniej renty lub zgodnie

z art.445§1 k.c. przez przyznanie odpowiedniej sumy tytułem zadośćuczynienia.

W odpowiedzi na apelację powódka wniosła o jej oddalenie i zasądzenie

od pozwanego na jej rzecz kosztów postępowania odwoławczego wraz z kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powódka wskazała, iż zarzuty apelacji należy uznać za bezzasadne, gdy Sąd I instancji słusznie przyjął, iż obowiązek wypłaty renty wyrównawczej na rzecz pozwanego został uchylony z dniem 01.07.2012r., bo z tym dniem pozwany przeszedłby

na emeryturę.

Sąd prawidłowo przyjął, iż na podstawie art.365 k.p.c. jest związany prawomocnym orzeczeniem zapadłym w innej sprawie o sygn. akt IVP 196/12.

Wbrew twierdzeniom pozwanego Sąd nie mógł orzec, że obowiązek wypłaty renty wyrównawczej nastąpi dopiero od daty uprawomocnienia się zaskarżonego wyroku, gdy

do zmiany stosunków skutkujących uchycieniem obowiązku wypłaty renty wyrównawczej doszło z dniem 30.06.2012r. Uchylenie obowiązku wypłaty renty wyrównawczej od dnia uprawomocnienia się zaskarżonego wyroku byłoby nieracjonalne i w konsekwencji doprowadziłoby do bezpodstawnego wzbogacenia pozwanego, bo powódka byłaby zobowiązana do zapłaty na jego rzecz renty wyrównawczej za okres od dnia 01.07.2012r.

do dnia uprawomocnienia się zaskarżonego wyroku, a więc za okres kiedy szkoda

w dochodach pozwanego już nie występowała i nie był on już do tego świadczenia uprawniony.

Rozpoznając apelację Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja pozwanego nie zasługuje na uwzględnienie, nie zawiera bowiem jakichkolwiek argumentów, które mogłyby skutecznie podważyć ustalenia dokonane przez Sąd Rejonowy i ich ocenę prawną.

Sąd Rejonowy przeprowadził bowiem wyczerpujące postępowanie dowodowe

i słusznie ograniczył je do dowodu z akt IVP 196/12 Sądu Rejonowego w Jastrzębiu - Zdroju, dokonał prawidłowych ustaleń stanu faktycznego i jego oceny prawnej, a rozstrzygnięcie swoje również zasadniczo prawidłowo i wyczerpująco uzasadnił.

Zaskarżone orzeczenie jest trafne i zyskuje pełną aprobatę Sądu Okręgowego.

Wskazać należy, że w myśl utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego, jeżeli uzasadnienie orzeczenia pierwszoinstancyjnego sporządzonego zgodnie z wymaganiami art.328§2 k.p.c. spotyka się z pełną aprobatą sądu drugiej instancji to wystarczy, że da on temu wyraz w treści uzasadnienia swego orzeczenia, bez powtarzania szczegółowych ustaleń faktycznych i wnioskowań prawniczych zawartych w motywach zaskarżonego orzeczenia

(OSNP z 1998r., z.3, poz.104, OSNP z 1999r. z.24 , poz.776, OSNP z 2000r. z.4, poz.143).

Sąd Okręgowy nie dopatrył się możliwości przyjęcia takiej koncepcji orzekania

w niniejszej sprawie jaka została przedstawiona w apelacji pozwanego.

Sąd Okręgowy miał na uwadze fakt, iż pozew o uchylenie obowiązku wypłaty renty wyrównawczej wpłynął do Sądu Rejonowego w dniu 14.05.2012r., a uchylenie tego obowiązku nastąpiło z dniem 01.07.2012r.

W ocenie Sądu Okręgowego uchylenie to nie nastąpiło wstecz, jak to sugeruje pozwany i jest ono zgodne z ustaleniami dokonanymi w sprawie o rentę wyrównawczą

o sygn. akt IVP 196/12 zakończonej prawomocnym wyrokiem z dnia 06.09.2013r., nie zaskarżonym przez powoda w tamt. postępowaniu

W konsekwencji takiego stanowiska Sąd Okręgowy uznał zarzuty apelacji

za nieuzasadnioną polemikę z prawidłowym rozstrzygnięciem Sądu I instancji i z mocy

art. 385 k.p.c. w pkt 1 wyroku oddalił apelację jako bezzasadną.

W pkt 2 wyroku Sąd Okręgowy Sąd Okręgowy na podstawie art.98k.p.c. i art.99 k.p.c. w związku z § 12 ust.1 pkt 1, §11 ust.1 pkt 5 i §6 pkt 5 rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych...

(tj. Dz. U. z 2013r., poz.490) zasądził od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę

600 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego za II instancję, według wyliczenia:

- wartość przedmiotu sporu wynosi $1.105 \text{ zł} \times 12 = 13.260 \text{ zł}$,

- stawka minimalna za prowadzenie sprawy przed Sądem I instancji wynosi $50\% \times 2400 \text{ zł}$, to jest 1.200 zł,

- stawka za prowadzenie sprawy przez tego samego radcę prawnego w postępowaniu apelacyjnym przed sądem okręgowym wynosi 50% stawki minimalnej jw., to jest

$50\% \times 1.200 \text{ zł}$, czyli 600 zł.

Sędzia Przewodnicząca Sędzia

SSO Mariola Łacka SSO Maria Konieczna SSO Iwona Nowak